

Franz Liszt

**STUDII DE EXECUȚIE
,
TRANSCENDENTALĂ**

S. 139

Pian solo

GRAFOART

CUPRINS:

PREFAȚĂ	.....	4
Studiul nr. 1	Preludio	în Do major 5
Studiul nr. 2	<i>Fusées</i>	în La minor 7
Studiul nr. 3	Paysage (Landschaft)	în Fa Major 13
Studiul nr. 4	Mazeppa	în Re minor 17
Studiul nr. 5	Feux follets (Irrlichter)	în Si bemol major. . . 31
Studiul nr. 6	Vision	în Sol minor 42
Studiul nr. 7	Eroica	în Mi bemol major . . 53
Studiul nr. 8	Chasse sauvage (Wilde Jagd)	în Do minor 62
Studiul nr. 9	Ricordanza (Erinnerung)	în La bemol major . . 74
Studiul nr. 10	<i>Appassionata</i>	în Fa minor 87
Studiul nr. 11	Harmonies du soir (Abendklänge) . . .	în Re bemol major . . 99
Studiul nr. 12	Chasse neige (Schneegestöber)	în Si bemol minor. . 108

PREFAȚĂ

Franz Liszt (1811-1886) a fost compozitor și pianist maghiar. Liszt i-a avut profesori pe Carl Czerny și pe Antonio Salieri, dar a fost influențat de virtuozitatea lui Paganini, dorind să obțină o astfel de tehnică și la pian. După 1835, reputația sa de pianist ia o tot mai mare amploare în Europa, iar datorită vizitelor în majoritatea orașelor europene importante, este influențat și de alți contemporani, ca Berlioz și Chopin, pe care îi cunoaște la Paris.

În a doua jumătate a vieții, Liszt se concentrează, în principal, pe compoziție. Cele mai cunoscute și interpretate lucrări ale sale au rămas *Anii de Pelerinaj*, *Album d'un voyageur*, *Rapsodiile Ungare*, *Studiile după Paganini*, inspirate de *Capriciile* lui Niccolò Paganini, *Studiile de concert*, *Studiile transcendentale*, dar și alte studii și compoziții. O parte consistentă din munca sa o reprezintă transcripțiile pentru pian ale diverselor piese compuse de contemporanii săi, dar nu numai, care adunate formează 15 albume.

Compunerea celor **12 Studii transcendentale** a început în 1826, când Liszt a scris *Études en douze exercices*, care, ulterior, au fost revizuite, elaborate, având astfel un grad superior de dificultate tehnică și fiind publicate, în 1837, sub denumirea de *Douze Grandes Études*. Cea de-a treia versiune, finală, a fost publicată în 1852 și dedicată lui Carl Czerny. Liszt a operat o serie de simplificări pentru a ușura interpretarea pianiștilor cu mâini mici și fără abilități tehnice foarte dezvoltate. În 1837, la a doua revizuire, Liszt le-a dat studiilor și titluri programatice, în franceză și germană. Studiile doi și zece nu au primit astfel de titluri, dar au fost denumite, ulterior, la începutul secolului al XX-lea, de editorul Ferruccio Busoni. Astfel, al doilea studiu a fost denumit *Fusées*, iar antepenultimul, *Appassionata*. Ideea inițială a lui Liszt a fost de a compune 24 de studii, câte unul în fiecare tonalitate majoră și minoră.

Compozițiile lui Liszt au fost catalogate de Humprey Searle, la mijlocul secolului XX, numerotarea făcându-se cu S. Prima parte a catalogului, de la S. 1 la S. 355, cuprinde compozițiile sale originale, iar de la S. 351 la S. 399 sunt încadrate aranjamentele și transcripțiile lui Liszt.

lui Charles Czerny

STUDII DE EXECUȚIE TRANSCEDENTALĂ

1. PRELUDIO

Franz Liszt
(1811 - 1886)

Presto ♩ = 160

energico

f

rinforz. 19

8

5 4 3 2 1

ff

rinforz. 19

p

poco a poco cre - -

scen - - - do

ed accelerando

sempre più forte

2. FUSÉES

Molto vivace ♩ = 152-160
a capriccio

The musical score consists of five systems of piano and string parts. The piano part is written in treble clef, and the string part is in bass clef. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The tempo is 'Molto vivace' with a metronome marking of 152-160. The performance style is 'a capriccio'. The piano part begins with a forte (*f*) dynamic and 'ben marcato' articulation. It features several measures with tenuto marks (*ten.*) and accents (>). The string part starts with a 'molto cresc.' (much crescendo) and includes fortissimo (*ff*) and piano (*p*) dynamics. The string part has a 'string.' section with 'sopra rinforz.' (soprano reinforcement) and includes fingerings for the right hand (e.g., 2, 3, 1, 4, 3, 2, 1, 4, 3, 2, 1, 4, 3, 2, 1). The piano part ends with a 'p leggero' (piano, light) dynamic. The string part concludes with a 'stacc.' (staccato) marking. There are two first endings marked with '1. ed.' and a second ending marked with '* 2. ed.'.

*) În absența punctelor *staccato* de la mâna dreaptă, notele se vor executa cu alt tușeu.

3. PAYSAGE

Poco adagio ♩ = 58

The musical score is written for piano and voice. It consists of four systems of music. The first system shows the piano introduction with the instruction *dolcissimo* and a performance note: ** pp sempre legato e placido una corda*. The piano part features a series of chords and moving lines, with some notes marked with fingerings (2, 2, 4). The voice part begins with a melodic line marked *mp*. The second system continues the piano accompaniment and voice line, with dynamics changing to *un poco cresc.* and then *mf poco rallentando*. The third system features a vocal line marked *mp cantando* with various fingerings (5, 4, 3, 2, 1) and a piano accompaniment that includes a section marked *pp*. The fourth system shows the piano accompaniment with a *poco a poco crescendo* instruction. The score includes various musical notations such as slurs, ties, and dynamic markings.

*) Sugestiile de dinamică au caracter pur informativ. Indicația *dolcissimo* a lui Liszt denotă în același timp și *pianissimo*. În afara cazului în care semnul de pedală este întâlnit, aceasta se va folosi doar dacă, din cauza lipsei de experiență a interpretului, efectul de legato nu se poate obține altfel.